

LETO X
8
oktober
1984
glasilo szdl
občine
logatec

Logaške NOVICE

O F

Po 13. seji CK ZKJ Izhajati moramo iz lastnega okolja

Komunisti v logaški občini že mesec dni razpravljajo o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ. Po seminarju za vodstva osnovnih organizacij in 28-člansko delovno skupino, ki je bil organiziran v začetku septembra, se je v osnovnih organizacijah začela razprava. Skozi vsebino nalog, ki so si jih zadale osnovne organizacije, naj bi ocenili, kako uresničujemo naloge v okviru političnega sistema v socialistični zvezi, sindikatu, zvezi borcev, organih v izvršnih telesih, v poslovnih sestavah, v društvi in družbenih organizacijah. Osnovni cilj razprav pa je doseči enotnost in spodbuditi kritičnost, odprtost in ustvarjalnost vsakega posameznika in OO ZK. To je priložnost za diferenciacijo članstva, za ustvarjalno kritiko in samokritiko, kar je pogoj za uveljavljanje zveze komunistov.

V razpravah nekommunistov naj bi ocenili, kakšen je stik z občani, in ocenili zaupanje okolja v komuniste, moralni lik in obnašanje posameznikov, odnos do osnovnih organizacij, funkcionarjev in poslovnih organov.

Z razpravo naj se v osnovnih organizacijah zagotovi klima za resničen partijski razgovor. Pri predsedstvu OK ZKS Logatec je ustanovljena delovna skupina, ki ocenjuje aktivnosti osnovnih organizacij pri realiziranju nalog. Delovna skupina bo pripravila na osnovi razprav gradivo, ki ga bo obravnavalo predsedstvo in komite ZKS v oktobru.

Kljub seminarjem in temeljitim pripravam razprave ne potekajo tako, kot je bilo zamišljeno. Odmikajo se od sedanjosti, od svojega lastnega okolja. Razpravljati o problemih drugih je seveda lažje, kot pa pomesti pred svojim lastnim pragom. V marsikaterem okolju so razprave zgrešile cilj predvsem zato, ker sestanki niso bili pripravljeni, saj brez vsebine in organizacije pač ne gre. V nekaterih okoljih so želeli razprave izpeljati na hitro, kar kaže, da se člani ne zavedajo, da bo samo odkrita in poglobljena razprava prinesla take rezultate, ki bodo pripomogli k vsebinski dopolnitvi in konkretizaciji sprejetih sklepov.

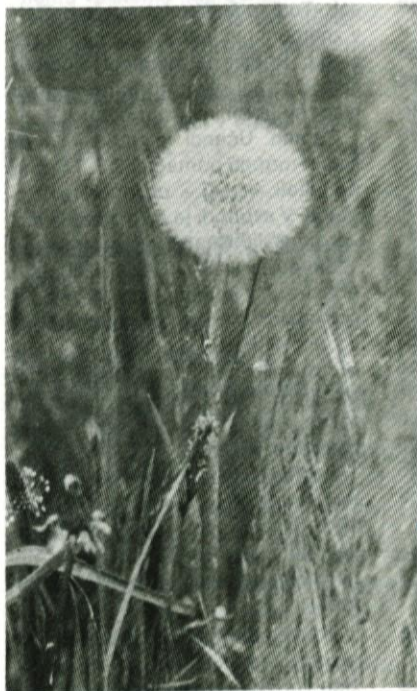
OO ZK Rovte je sprejela sklep, da Predlog sklepov 13. seje obravnava

na dveh sejah. Na prvi, ki je bila 21. 9. 1984, so člani obravnavali aktivnost posameznih članov v OO ZK, SZDL, ZZB, ZSMS, društvih in družbenih organizacijah. Obravnavana je bila ocena dela sekretariata, ocenili so tudi aktivnost članov v krajevni samoupravi. Na drugem sestanku so obravnavali gospodarski razvoj kraja, kadrovske politike v kraju in družbenopolitično izobraževanje članov.

Člani OO ZK so se v priprave vključili dokaj nepripravljeni, nekateri z mnenjem, da teh sej ni treba, češ da smo o tem že razpravljali. Izražena je bila tudi misel, da dalj kot do sklepov ne bomo prišli. OO ZK na osnovni šoli »8 talcev« je imela eno sejo, na kateri so se dogovorili za program. Prva seja iz programa je že bila sklicana.

V vseh okoljih torej ni enako. Tam kjer so se znali dobro organizirati, so razprave dale tudi konkretne smernice in stališča. Kjer pa razprava ni bila pripravljena, bo potrebno spregovoriti tudi o odgovornosti, akcijski učinkovitosti in še o čem, saj so tu sekretariati padli na izpitu.

Branka Novak

Brez enotnosti ne bo šlo

Odkar so se v prvem četrtletju v bilanci Gradnika pokazale rdeče številke, se je v delovni organizaciji marsikaj zgodilo. Razširile so se mnoge govornice, med delavce se je naselila negotovost, kaj bo z njimi jutri, kaj bo z delovno organizacijo. Stanje negotovosti se vleče že precej dolgo. Da bi rešili nekatere glavne probleme in našli konkretne rešitve za izhod iz situacije, so komunisti DO na razširjeni seji osnovne organizacije 27. 9. 1984 obravnavali sedanj položaj. Seji so prisostvovali tudi predstavniki občinskih DPO in SO ter sekretar medobčinskega sveta ZK, tovariš Ludvik Zajc.

Da dosedanje aktivnosti niso prinesle željenih rezultatov, je očitno. Predsanacijski program delovne organizacije je predvideval tudi reorganizacijo delovne organizacije, o čemer so se morali delavci odločiti na referendumu. Referendum ni uspel. To je bila po neuspehu na ljubljanskem gradbišču in izgubi v prvem četrtletju že tretja prelomnica v aktivnostih delovne organizacije. Sledil je odstop direktorja, predlog IS SO za uvedbo ukrepa družbenega varstva, kontrola SDK je ugotovila izgubo tudi za leto 1983, kvalificirani delavci so zapuščali delovno organizacijo. Šele vsi ti dogodki so razgibali politično aktivnost v delovni or-

ganizaciji, kar je pripeljalo do omejenega sestanka, na katerem naj bi odgovorili predvsem na naslednja vprašanja:

Gradnik da ali ne, TOZD komunala da ali ne, pokritje izgube, osebni dohodki delavcev in odgovornost posameznikov za nastalo situacijo.

Člani ZK so na sestanku pokazali trdno odločenost, da morajo sprejeti taka stališča, ki bodo uresničljiva in konkretna. Vsem je bilo jasno, da je do problemov prišlo zaradi slabih odnosov med vodstvom DO, kar je propadel referendum, ki je predvideval zmanjšanje števila režijskih delavcev, tudi pokazal.

Problem Gradnika je podoben situacijam, ki so glede na slab ekonomski položaj nastale tudi v drugih manjših »občinskih« gradbenih organizacijah. Te organizacije so bile zibane od občinske politike in občanov, ki so gledali skozi prste in hkrati kritizirali. Zato so razpravljalci menili, da je bistveno, da se delovna organizacija reorganizira tako, da bo zmogla opraviti sprejeto delo kvaliteto in v rokih.

Pokritje izgube ni problem, kar kažejo sedanji rezultati gospodarjenja. Težje pa bo izpeljati predvideno reorganizacijo. Delavci so v razpravi ugotovili, da je prav zaradi tega ukrepa družbenega varstva nujen in potreben. Ker je tudi po zakonu o komunalni dejavnosti tako edino možno, se bo komunalna dejavnost morala organizirati kot poseben TOZD. Čeprav je med delavci precej negotovosti, kaj bo z njimi jutri, vseeno niso popustili pri izvajanju delovnih nalog. Kljub nizkim osebnim dohodkom uresničujejo načrtan plan dela, kar je v tem trenutku najbolj pomembno. Zavedajo se, da lahko samo s kvalitetnim in v rokih opravljenim delom najdejo izhod iz sedanj situacije.

Glavna naloga sedaj je, da do konca leta pokrijejo nastalo izgubo. Po tem bo možno tudi boljše nagrajevanje, saj je zdaj to tudi eden od vzrokov, da kvalificirana delovna sila odhaja.

Rdeča nit za izpeljavo sanacije pa bo akcijska enotnost. To so v zaključkih ugotovili tudi člani ZK. Enoten nastop je tudi osnova za dobro gospodarjenje.

Ob dnevu mrtvih

Zelen mah obrašča
zrušene zidove,
veter skoznje diha
žalostne glasove.

Povej, razvalina,
v soncu zatemnela!
Kaj je moč človeška,
kaj so njena dela?

In življenje naše,
ki tak hitro teče,
al so same sanje?
- Sanje - dih mi reče.

Simon Jenko

170-letnica šolstva in 100-letnica šole v Gorenjem Logatcu

Petek, 14. september 1984, je bil za vse delavce in učence šole Edvarda Kardelja še posebej svečan. Na prireditvi ob 170-letnici šolstva in 100-letnici šole v Gorenjem Logatcu so se zbrali nekdanji učitelji šole, predstavniki krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, izobraževalne skupnosti, šol iz sosednjih občin, pobratene šole iz Kočačice v SAP Vojvodini in delovnih organizacij v občini.

Prisrčen kulturni program, ki so ga izvedli učenci osnovne šole, oblikovala pa tovarišica Andreja Mihevc, je na zanimiv način prikazal delovanje šole od njene ustanovitve dalje.

*Iz veka v vek,
iz roda v rod,
krvi gre tek,
duh išče pot. (O. Župančič)*

Verzi, izpisani na modrem panoju so dopolnjevali skrbno izbrane odlomke iz šolske kronike, med katerimi so otroci peli, recitali in igrali.

Učenci so ob tej priliki pripravili tudi bogato in zanimivo razstavo del, ki so pod mentorskim vodstvom nastala pri likovnem in tehničnem pokuku ter različnih krožkih. Obsežna je bila tudi razstavljena zbirka pokalov in odličij, ki so jih učenci prejeli za dosežke na športnem področju.

Ob tem visokem jubileju objavljamo odlomke iz šolske kronike, iz katerih so lepo razvidni dogodki od ustanovitve šole pa do današnjih dni.

Kronist poroča, da se prične zgodovina šolstva v Gorenjem Logatcu, ali kot so takrat rekli Cerkovski vasi, leta 1814. Prvi učitelj je bil Jakob Kranjec. Učenci so obiskovali enorazrednico, ki je imela svoje prostore v mežnariji.

Začetki redne kronike segajo v šol. leto 1879/80. 19. januarja sta si učne prostore ogledala deželni šolski nadzornik in okrajni glavar. Zaradi hudega mraza v učilnici je bil pouk prekinjen in so ga nadaljevali šele 23. februarja. Dvorazrednica je bila uvedena v šol. letu 1880/81, vpisanih je bilo 54 dečkov in 65 deklic. Število učencev se je večalo, pestila jih je prostorska stiska. Kronist navaja, da je potekal pouk v šol. letu 1882/83 v Lenassejevi hiši po štiri ure dnevno, prvi razred dopoldne, drugi popoldne.

Zato je sklenil krajni šolski svet zidati novo stavbo. Začetek gradnje novega šolskega poslopja je bil 9. julija 1883. V začetku šol. leta 1883/84 je predsednik šolskega sveta Ignacij Gruntar osnoval »šolarsko« knjižnico in v začetku novembra si je šolska mladež lahko izposajala že prve knjige.

14. septembra 1884 so slovesno odprli novo šolsko poslopje. Kronist poroča: »Ves kraj je bil olepšan z državnimi in deželnimi zastavami. Rano jutro so pokali topiči oznanjajoč veselje dan.«

Novo šolsko poslopje naj torej služi lepemu, vzvišenemu namenu po besedah pesnika Gregorčiča, ki je posebej za to priložnost napisal posvetilo:

*»Svoj blagoslov, o Večni daj,
da bil ta dom bi vir modrosti,
kreposti vir in vir blagosti
in sreče vir za ves naš kraj!«*

V šolskem letu 1888/89 je bila uvedena trirazrednica, vseh otrok pa je bilo vpisanih 185.

Vsakih šest let so bile pri županstvu nove volitve okrajnega šolskega sveta, ki je imel veliko veljavo in je odločal o vseh pomembnejših stvareh. V okrajni šolski svet so bili 14. junija 1891 izvoljeni: Karel Puppis, Janez Rihar, Janez Istenič in Mihael Dolenc, kot namestnika pa Janez Kobal in Mihael Gostiša. Tudi nadzorna služba je bila takrat že uvedena.

V šol. letu 1899/1900 je bila uvedena štirirazrednica. Od 30. 10. 1900 dalje kronist poroča, da so se učitelji sestajali na mesečnih konferencah.

Šola je bila večkrat tudi poplavljen. Prvič zasledimo poplavo 30. 12. 1900. 21. januarja 1900 je umrl nadučitelj Ivan Kernc, ki je bil imenovan za nadučitelja v Gorenjem Logatcu 1882. leta. Pod njegovim vodstvom se je šola preselila v novo poslopje in se je pozneje razširila v tri in štirirazrednico. Kern je bil tudi organist in občinski tajnik. Dobro je poznal ljudi in je bil v kraju popularen mož. Nasledil ga je učitelj iz Spodnje Idrije Leopold Punčuh.

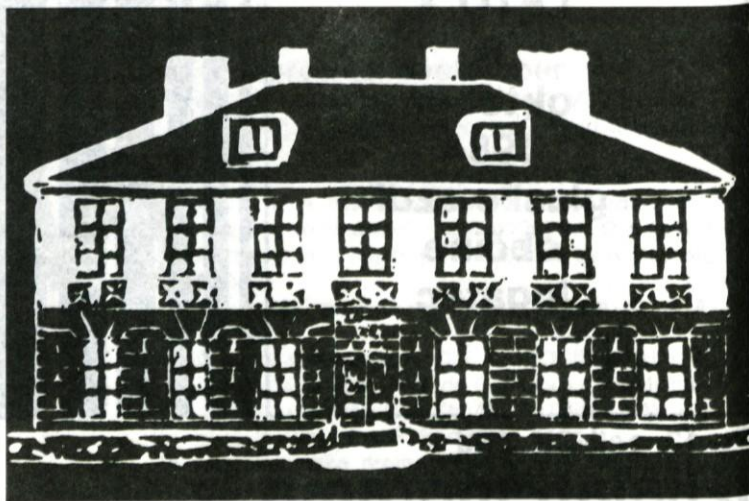
Šoli tudi med vojno vihra ni bilo prizanešeno. Vojaštvo se je nekaj mesecev zadrževalo v šolskih prostorih, sicer pa je pouk potekal normalno.

17. nov. 1918 je italijanska vojska zasedla kraje občin logaškega in idrijskega sodnega okraja. Ta zasedba je trajala 2 leti, 3 mesece in 9 dni – do 26. februarja 1921. Tedaj so bili ti kraji priključeni na novo ustanovljeni Kraljevini SHS. V šol. letu 1921/22 je šola postala petrazredna osnovna šola.

2. svetovna vojna je v svoj vrtnec potegnila tudi Kraljevino Jugoslavijo.

6. april 1941. Usodni dan za naše ljudi. Vojna.

Slovenija je razkosana. Italijanske

čete zasedejo 10. aprila tudi Logatec. Med počitnicami 1941 je italijansko vojaštvo zasedlo vse šolske prostore in podstrešje, prav tako tudi med počitnicami 1942. leta. V pritličju je stanoval vojaški vod, ki je stražil ženske in otroke, ki so jih zaprli v 1. nadstropju. Pozneje so vse v šoli priprte žene in otroke odpeljali v internacijo, večino na otok Rab. Italijani so na Rab odpeljali tudi šolskega upravitelja Valentina Doljaka. V šol. letu 1942/43 je prišla na šolo tovarišica Hedvika Vidmar.

Italijani so se v letu 1941/42 uvedli italijanski pouk v višje razrede, sprva kot neobvezen predmet, a ker je bilo pre malo zanimanja zanj, je postal obvezen. Velik je bil tudi pritisk, da bi se otroci vpisali v fašistično organizacijo GILL, vendar so se vanjo prijavili le nekateri revni otroci, katerim so fašisti nudili opoldne skromen obed v šoli. Ničče od učiteljev se ni vpisal v GILL, čeprav so bili pritiski in grožnje.

8. septembra 1943 je Italija kapitulirala in v Logatec so vkorakale nemške čete. Tudi nemški vojaki so zasedli šolsko poslopje, vendar je kljub temu pouk nemoteno potekal.

V teh vojnih letih prav gotovo učiteljem in mladini ni bilo lahko. Kronist je na začetku leta 1944/45 zapisal: »Tudi to šolsko leto se je pričelo v znamenju vojne in vseh njenih posledic. Pritisk na mladino in učiteljstvo s strani okupatorja in njegovih hlapcev je bil vedno močnejši.«

Zaman. Učenci in učitelji so po svojih močeh pomagali OF. Tako so dočakali 4. maj – osvoboditev Logatca. V svobodi je šola postala slovenska – ljudska.

Skupaj s krajani se je vključila v obnovo, na šoli sta zaživel mladinska in pionirska organizacija. Učitelji so poprijeli za delo v šoli in kraju. Nič manjše delo jih ni čakalo tudi v stroki. Novi učni načrti, nove organizacije – vse to je zahtevalo veliko znanja in volje.

Pestilo jih je tudi pomanjkanje učiteljev, posebno hudo je bilo leta 1949, ko je nekaj časa poučevala na šoli samo tov. Hedvika Vidmar, potem pa je prišel še tovariš Milan Sartori.

Pozneje se je stanje izboljšalo, upraviteljske posle je opravljala tovarišica Tončka Prevec, leta 1954. pa je

na šolo prišla tovarišica Redek (Korenč) Zalka.

1959. leta je bila upokojena šolska upraviteljica Tončka Prevec. Na njeno mesto je bil imenovan tovariš Vinko Haložan. Pod njegovim vodstvom je šola leta 1962 postopoma prehajala v centralno osemletno šolo. Leta za letom se je povečevalo število učencev, učiteljev in dejavnosti na šoli.

V letu 1970 sta se šoli v Gorenjem Logatcu priključili podružnici na Medvedjem brdu in v Rovtarskih Ži-bršah.

Od leta 1970 so šolo vodili tovariši: Marcel Štefančič (1970/71), Viktor Šen (1971/74), Karlo Nanut (1974/78) Ivanka Križman (1978/79) in Majda Osterc (1979/83).

Stara šola je postajala pretesna in neprimerna za pouk, zato je bila s samoprispevkom občanov sezidana nova, slovesno pa je bila odprta 8. februarja 1974. V novo šolo pa so se preselili le učenci predmetne stopnje. Ob občinskem prazniku 9. septembra 1979 dobi šola novo ime – šola Edvarda Kardelja.

28. novembra 1981 se tudi učenci nižje stopnje preselijo v nov prizidek in v šolskem letu 1982/83 prične z delom celodnevna osnovna šola na razredni stopnji.

Šola ima danes 14 oddelkov s 319 učenci in 25 učitelji. Delo na šoli vodi ravnateljica Vilma Meze.

Nanizanih je le nekaj najpomembnejših dogodkov, ki so vplivali na življenje in delo šole. 100 let šole je gotovo dalo svoje pečat tudi kraju, kajti šola je svoje delo naravnala tako, da je nenehno iskala stik s krajani. Skupno s KS Tabor smo pripravljali proslave, očiščevalne akcije, pomagali pri obveščanju občanov. Posebej so žive naše vezi s krajevno organizacijo ZZB.

Življenje na šoli pa je stvano iz vsakodnevnih vezi med učitelji in učenci.

Dati otroku s predmetnikom in učnim načrtom predpisana znanja, ga vzpodbujati, vzgajati in oblikovati v delovno, pošteno in vsestransko razvito socialistično osebnost, ostaja še naprej naše vodilo pri vsakodnevnem delu na šoli.

Iz šolske kronike priredila

Vida Matičič

»Mali zgodovinski trenutek: voda je pritekla na Ravnik«
(Foto: M. Tršar)

Kadar so ljudje združeni tudi v enaki želji . . .

Ni še dolgo tega, ko je Ravniku grozilo razseljevanje, zlasti mlajših ljudi, ko jim dom ni mogel zagotavljati obetavnejše prihodnosti. Obnova električne napeljave je sprožila prve spremembe v naziranju mladih ljudi, ki jim je postala zamisel o obilnejši prirerji govedu vse zanimivejša; hkrati je še telefon skrajšal prenekatero pot v svet. Samo stalna oskrba z vodo je ostala še dober čas sanjave želja.

Pa so domačini z vodstvom krajevne skupnosti razmišljali o zgraditvi manjšega rezervoarja pri sv. Barbari, vodo pa bi naj s cerkvene strehe speljali v zbiralnik, od tod bi voda s prostim tekom šla po Ravniku. Vendar pa usmeritve za nadaljnji razvoj kmetijstva, živinoreje in s pašno-košnim sistemom, ki ga je po-speševala biotehnična fakulteta, je terjala zanesljivejšo oskrbo z vodo.

Krajevna skupnost je znala pritegniti k interesu še območno vodno skupnost z izdatno denarno udeležbo. Ljubljansko banko z ugodnim posojilom in komunalno skupnost za nekatere finančne premostitve. Logaški Gradnik je v najkrajšem možnem času pripravil vso potrebno investicijsko tehnično dokumentacijo, pridobil gradbeno dovoljenje in v dobrih 3 mesecih (!) zgradil blizu 3 km glavnega cevovoda ter rezervoar za 200 m³ vode.

Učinkovita organizacija, ki sta jo vodila podjetni predsednik KS Jakob Nagode in nič manj vztrajni Predsednik gradbenega odbora Andrej Korenč, je pritegnila domačine, da so pomagali pri gradnji tudi tedaj, ko je bilo najteže. Npr.: prvih štiristo metrov trase v močnem vzponu je bilo treba v celoti razstreljevati; tu so se premagovale naporne, zahtevne in nadvse nevarne izkopne težave. Skozi celotno gradnjo so domačini prispevali 2600 delovnih in nad 300 strojnih ur; posebej pa je strojna skupnost iz Hotedršice pomagala še kakih 40 ur. Za vsa prekopana zem-

ljišča so dali lastniki soglasje brez odškodninskih zahtevkov. Predračunska vrednost je znašala vsega 13.500.000.- din, za dograditev nadaljnjih razvodov in priključnih mest bo treba še kakih 3.500.000.- din.

Na svečani otvoritvi vodovoda v nedeljo, 16. septembra 1984, je množica prisotnih navdušeno zaploskala vsem, ki so sodelovali pri urejanju tega izredno pomembnega projekta.

Na prireditvenem prostoru sta predsednik občine in predsednik krajevne skupnosti povabila domačine in goste na pokušajo vode, gasilci pa so prikazovali moč vodnega pritiska, ki bo omogočal vse drugačne požarno-varnostne ukrepe v primeri z dosedanjimi (vodnjaki – ne vselej polni in gasilske cisterne). Resnično: obeta se pomemben razvoj Ravnika; mlajši gospodarji se bodo vse bolj odločali za zvestobo domu, živinoreji, zvestobo obetavnemu vaškemu napredku.

Veselična radost je še pozno v noč odmevala z Ravnika daleč naokoli in razglašala prepričljivo spoznanje, da je najlepše tedaj, kadar so ljudje združeni tudi v enaki želji . . .

Maš

Brez enotnosti ne bo šlo

Nadaljevanje s 1. strani

Člani OO ZK so na sestanku menili, da bo odgovornost posameznikov in osnovne organizacije potrebno oceniti. To so pokazale tudi kritične razprave posameznikov na seji. O tej problematiki pa se bodo člani ZK pogovorili na posebni seji, ki bo vsebinsko vezana tudi na razpravo o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ.

Branka Novak

»Ko rojak prost bo vsak . . .«

Nazadnjaške sile avstrijske družbe zopet skušajo zanetiti spore med slovensko manjšino ter nemško govorečimi Avstriji na avstrijskem Koroškem.

Koroški Heimatdienst želi doseči ukinitve dvojezičnega šolstva, ki omogoča, da so osnovošolski otroci deležni dvojezične vzgoje. Ta šola pa predstavlja temelj za boljše sožitje med Slovenci in nemško govorečimi Avstriji na Koroškem. Cilj Heimatdiensta je, porušiti obstoječi sistem šolanja predvsem na južnem Koroškem, ter ustanavljanje na eni strani nemških šol in na drugi posebnih šol za Slovence, v katerih bi bil tudi učiteljski kader popolnoma ločen. To bi verjetno še pospešilo nadaljnjo asimilacijo Slovencev na Koroškem.

Jugoslavija kot podpisnica državne pogodbe iz leta 1955 ne more mirno gledati takih izzivanj, saj je skrb za del naših narodov, ki žive onstran meja naša politična in ustavna obveznost.

Vsej napredni demokratični avstrijski javnosti je nujno pokazati, da je še posebno mlada generacija Slovenije solidarna z bojem Slovencev za njihove pravice. Zato smo naslovili:

- veleposlaništvu SFRJ na Dunaj,
 - generalnemu konzulatu SFRJ v Celovec,
 - ambasadi Republike Avstrije v Beograd,
 - avstrijskemu generalnemu konzulu v Ljubljano,
 - predsedstvu SFR Jugoslavije v Beograd
- naslednje protestno pismo:

Učenci in delavci osnovne šole »8 talcev« Logatec, zbrani na letni pionirski konferenci, pozivamo državne in deželne organe oblasti v Avstriji in na Koroškem, zlasti pa vso napredno javnost, da se določila državne pogodbe dosledno izpolnjujejo.

Ne moremo si misliti, da se ljudje različnih narodov in narodnosti ne bi mogli medsebojno spoštovati. Zlasti smo ogorčeni nad nekaterimi ukrepi v šolstvu, ki še posebno prizadenejo najmlajše. Šolstvo na Koroškem mora ostati dvojezično in osnovošolski otroci morajo biti deležni dvojezične vzgoje. Slovenci na Koroškem bodo le tako lahko ohranili vezi z matičnim narodom in bili hkrati lojalni državljani Republike Avstrije.

Dobro vemo, da se Avstrija za svojo manjšino na Južnem Tirolskem zelo zanima in se zavzema za uresničevanje njenih pravic; zakaj ne bi imela enakega stališča tudi do slovenske manjšine v Avstriji?

Ne pozabite: narodnostna manjšina je most prijateljstva, ki bo toliko bolj trden, kolikor bo večinski narod spoštoval manjšinskega.

NE TRPIMO ZANIČEVANJA, BLATENJA IN KRATENJA PRAVIC, CENIMO PA PRIJATELJSTVO MED NARODI!

*Učenci in učitelji
osnovne šole »8 talcev«
Logatec*

V Logatcu, 28. 9. 1984

Zadovoljni z odkupom pšenice

Kdo bi se zaradi pozne jesenske setve ter muhastega jesenskega in spomladanskega vremena upal napovedovati dobro pšenično letino? Pa vendar smo sedaj, ko je žetev za nami, s pridelkom lahko zadovoljni.

Pridelovanje hrane postaja vse pomembnejše in tega se zavedajo tudi logaški kmetje. Površine posejane z žiti, predvsem pšenico, se večajo in letos je bilo posejanih že okoli 75 ha te poljščine. Pridelovanje poteka organizirano v okviru KZ Logatec, ki s kmeti sklepa proizvodne pogodbe (letos jih je bilo sklenjenih 51) ter nudi proizvajalcem kakovostno seme z izbranimi sortami ter dovolj mineralnih gnojil in zaščitnih

sredstev. Kmetje so lani ustanovili žitno skupnost in s pomočjo zadruga kupili kombajn za svoje potrebe, hkrati pa pomagajo tudi zadrugi Idrija. Žetev se je letos pričela 16. avgusta in končala v 14 dneh. Popvrčni pridelek na ha je znašal 3500 kg. Kmetje so zadrugi oddali, oziroma zamenjali za koruzo, 27 ton pšenice. Zadruga je s tem do konca septembra izpolnila plan odkupa 90%. To se bo v teh dneh še povečalo, ko bodo kmetje menjali merkantilno pšenico za semensko.

Vzporedno z odkupom pa že potekajo priprave na jesensko setev, saj je prav od dobre setve v veliki meri odvisna tudi dobra žetev.

Zvonka Nagode, ing.

Radioamaterstvo – ljubezen mladih 20. stoletja

Mladenič, ki preživi večji del svojega prostega časa obkrožen s sodobnimi elektronskimi napravami in posluša ter oddaja za nepoučenega človeka čudne signale; deklica, ki s slušalkami na glavi in čudno napravo v roki teče skozi hosto, okrašeno z jutranjo roso, in nekaj išče; skupina

ljudi, ki preko planinskih prepadov nosi agregate, gorivo zanje, žice, cevi ter težko in občutljivo opremo in na vrhovih višjih od 1000 m namešča velike antene; človek, ki v zrelih letih sam konstruira aparature za televizijsko, telegrafsko, teleprinterko ali telefonsko zvezo; mladi, ki si s prijatelji širom po svetu izmenjujejo razglednicam podobne kartice ter razne diplome.

Vse to so RADIOAMATERJI, ljudje, ki se z radiotehniko in radiokomunikacijami ukvarjajo iz osebnega zadovoljstva, brez kakršnihkoli materialnih interesov, zaradi osebnega usposabljanja in izpopolnjevanja, medsebojnega sodelovanja in raziskovanja. Organizirano radioamatersko gibanje obstaja v več kot 110 državah na vseh kontinentih. Radijske zveze radioamaterji vzdržujejo s pomočjo AMATERSKIH RADIJSKIH POSTAJ iz klubov in sekcij, od doma, iz šol in tovarn, z delovnih akcij in planinskih vrhov, iz osamljene ledene Antarktike, z ladij, zračnih in vesoljskih plovil itd.

Osnovne cilje – naštete v prejšnjem odstavku – realizirajo radioamaterji na več načinov:

– AMATERSKI RADIOOPERATERJI so usposobljene osebe, ki uspešno opravijo izpit za radiooperaterja, imajo diplomu in dovoljenje pristojnih organov, da lahko vzdržujejo amaterske radijske zveze na različnih frekvenčnih območjih,

– AMATERSKI RADIOGONIOMETRISTI obvladujejo teorijo in prakso odkrivanja skritih radijskih postaj,

– AMATERSKI KONSTRUKTORJI so večinoma usmerjeni k samostojnemu konstruiranju sprejemnikov, oddajnikov, anten, ojačevalcev, usmernikov in ostalih elektronskih naprav.

Radioamaterstvo je staro kot radio-sistem prenosa informacij preko radijskih valov. Radioamaterji lahko s ponosom povedo, da so začetniki radiotehnike – Tesla, Herz, Popov itd. – istočasno tudi prvi radioamaterji, ki so eksperimentirali in raziskovali vzgojeni v ljubezni do te zapletene, a zelo privlačne tehnične zvrsti.

Amaterski radiooperaterji danes uporabljajo vse najmodernejše načine vzpostavljanja zvez. Najstarejša med njimi je RADIOTELEGRAFIJA, še vedno zelo razširjena in popularna, predvsem zaradi svojih prednosti: možnost dela kljub prisotnosti motenj, uporaba kratic in krajšav omogoča zvezo tudi brez znanja tujega jezika, radijske postaje so enostavnejše, manjše in cenejše. RADIOTELEFONIJA omogoča neposreden kontakt ljudi, ki vzdržujejo zvezo, informacija pa je razumljiva in jasna tudi za nepoučenega človeka. Amatersko RADIOTELEPRINTERSKO delo je posebna vrsta vzpostavljanja zvez z direktnim pisanjem na stroje – teleprinterje. Amaterska TELEVIZIJA ima možnost prenosa slike na velike razdalje brez posebnih vmesnih postaj. Tako lahko radioamater iz Jugoslavije v svojem radioklubu vidi svojega prijatelja v Kanadi ali Ameriki brez pomoči »Evrovizije«, »Intervizije« ali drugih velikih in dragih sistemov javnega telekomuniciranja. Radioamaterji eksperimentirajo tudi pri prenosu podatkov, tako se na primer danes popularni hišni računalniki iz vsega sveta lahko povezujejo med seboj preko amaterskih radijskih postaj.

Nikoli zadovoljni z doseženim, so radioamaterji dosegli tudi to, da danes kroži okrog Zemlje več umetnih satelitov, konstruiranih izključno za radioamaterske potrebe. Naša najbližja nebesna sosedica Luna služi radioamaterjem kot ogledalo – z odboji od nje radioamaterji vzpostavljajo zveze z oddaljenimi radijskimi postajami. Podoben način uporabljajo tudi za zveze, vzpostavljene s

(nasl. M. Otc.)

pomočjo odbojev od meteoritskih slojev, od zemljine inosfere itd.

Med vožnjo z avtomobilom, avtobusom, vlakom, ladjo ali letalom, med sprehodi v naravi in v hribih se radioamater lahko pogovarja s svojim prijateljem tudi preko posebnih relejnih postaj – REPETITORJEV, ki so postavljeni in delujejo na posameznih planinskih vrhovih.

Za vzpostavljanje vseh teh zvez in za konstruiranje različnih naprav in anten se radioamaterji pripravljajo na posebnih tečajih, ki jih organizirajo radioklubi – osnovne celice velike družine radioamaterjev. Z vpisom v enega od več kot 600 radioklubov v Jugoslaviji se lahko postane radioamater. Po zaključenem tečaju in uspešno opravljenem izpitu se pridobi naziv amaterski radiooperater, radiogoniometrist ali konstruktor. Po pridobitvi dovoljenja za delo preko

Obnovljeni melioracijski jarki

Zadnje dni septembra so se končala dela pri obnovi odprtih melioracijskih jarkov na Planinskem polju.

Dela je izvedlo VGP »Hidrotehnika« Ljubljana, financirala pa Območna vodna skupnost Ljubljana – Sava. Dolgoletna želja tamkajšnjih kmetov se je torej uresničila. Kanali so bili nazadnje očiščeni pred vojno, z leti pa so se popolnoma zasuli ali obrasli z grmovjem, tako da niso več služili svojemu namenu.

Čiščenje jarkov je bila naložba, vredna nekaj več kot 120 starih milijonov. Izkopanih je bilo 6550 m kanalov. Obnova je smiselna, ne glede na to, da je v poplavnem območju. V letih, ko poplav ne bo, bodo kanali služili za boljše odvodnavanje, po eventualnih poplavah pa bo voda hitreje odtekala, kar bo zopet koristno za obdelovalce.

Osnovni pogoji za pridelavo krme so torej dani, sedaj pa je na vrsti pospeševalna služba, da s primernimi agrotehničnimi ukrepi doseže večje hektarske pridelke osnovne živalske krme.

Zvonka NAGODE, inž.

Predstavljamo vam ...

Marijo Šebenik

Marijo Šebenik poznajo vsi Lažani, saj že od leta 1930 aktivno deluje na kulturnem področju v krajevni skupnosti. V Lazah pripravlja že vrsto let vse prireditve in proslave, gledališke predstave, vodi pevski zbor ...

Ko sem jo obiskala na njenem domu v Lazah, je sredi dopoldneva šele vstajala. »Veste, ponoči sem gledala naše fante. Sijajno so igrali! Vse tekme gledam in navijam zanje.« Bil je čas, ko so se iztekale olimpijske igre in so naši fantje dobili finalno tekmo v rokometu.

Marijo Šebenik torej ne zanima samo kultura, ampak tudi šport. Pri 78 letih jo pravzaprav zanima še veliko drugega.

»Zakaj pa ne, saj sem zdrava in po srcu se počutim še zelo mlado. Najbrže zato, ker sem še vedno med mladimi.«

Marija Šebenik se je rodila 1906. leta v Lazah. Zelo kmalu ji je umrla mati, zato je svoje otroštvo preživela pri starih starših. V šolo je hodila v Planino in že takrat je začela peti v zboru.

»Rada bi se učila igrati kak instrument, ampak oče mi je rekel, da to ni za dekleta. Mene pa je glasba vlekla. Oče je dobro igral citre, tudi brat je rad igral. Zdaj je to že drugače, takrat pa so bile nekatere stvari ženskam nedosegljive. Citer res nisem nikoli igrala, naučila pa sem se igrati orgle.«

Ko je bilo v Planini ustanovljeno prosvetno društvo, je prvič nastopila s 16 leti. Od takrat je že mnogo let in ves čas je tovarišica Šebenikova aktivno delovala na kulturnem področju. Ni bilo proslave, pri kateri ne bi sodelovala.

Kdaj ste začeli igrati, tovarišica Šebenikova?

»Na gledališke deske sem prvič stopila kot mladinka v Planini. Leta 1930 sem prvič igrala v Lazah v igri Gasilca hočem samo. Od takrat

Marija Šebenik (tretja z leve) je sodelovala na mnogih prireditvah v Lazah

sem z gledališčem vseskozi povezana. Tudi z možem sva se spoznala, ko smo igrali igro. Moj mož je pomagal pri kulisah, pel je pri zboru, tako da se nad mojim delom ni nikoli jezil. Do sedaj sem igrala v 29 premiernih predstavah, 17 sem jih režirala. Koliko proslav in prireditev sem pripravila, pa sploh ne pomnim.«

Pred mano položi knjigo. Staro, veliko knjigo. Odprem jo in na prvi strani piše: Ta knjiga naj priča še poznim rodovom, kako se je začelo razvijati in je živelo odrsko delo v Lazah.

Z lepo čitljivo pisavo je v knjigi napisano vse, kar se je dogajalo na lažanskem in okoliških odrih. Zapisane so vse predstave, imena igralcev, število gledalcev, ki so si ogledali predstavo ... Iz leta v leto. Spreminjajo se imena igralcev, ostaja ime Marije Šebenik.

Kdo vas je vpeljal v režijo? Ali ste se kje usposabljali?

»Ne, sem popoln samouk. Nekaj sem se naučila od režiserjev, največ pa me je naučil Franc Šebenik, možev brat, ki je bil tudi prvi režiser v Lazah. To je prišlo kar samo od sebe, skozi vrsto izkušenj, ki sem si jih pridobila kot šepetalka, igralka v skupini, maskerka ...«

Na fotografijah vidim, da je bila igralska skupina zelo številna.

»Za gledališče in sploh za amatersko kulturo so bili včasih boljji

časi. Ljudje so bili bolj skupaj, zato ni bil noben problem dobiti igralce na vaje. Zdaj so časi drugačni. Vsak ima svoje delo, ljudje so prezaposleni in zato prosti čas porabijo za kaj drugega.«

Tovarišica Marija, najbrž veliko berete?

»Berem res veliko. Predvsem rada berem povesti iz kmečkega življenja. To me je vedno najbolj privlačilo, saj tudi sama pišem krajše dramske tekste, katerih vsebina je vzeta iz življenja preprostega kmečkega človeka.«

V posebni mapi hrani tovarišica Marija svoja dela, ki so bila že vsa uprizorjena: 1956 – Ličkanje, 1958 – Mati in sin, 1963 – Fantje na vasi zapoje, 1973 – Žena v osvobodilnem gibanju, 1976 – Ranjenci, 1978 – Kurirček Tonček, 1983 – Ne kliči vruga in Kraljevič Marko.

»Teksti so ponavadi nastali iz potrebe. Primernih del, ki bi jih lahko uprizorila naša skupina, ni bilo. Dobro sem poznala vse igralce in njihove sposobnosti, tako da sem tekst prilagodila tudi njim. Zdaj pišem nov tekst – Po nevesto, vendar ga verjetno ne bom jaz režirala. Delo je treba prepustiti mlajšim, jim zaupati in pomagati z nasveti. Res pa je, da so mladi zdaj precej razkropljeni, pa tudi veselja nimajo več takšnega.«

Tovarišica Šebenikova se zanima za mnoge stvari. Poleg gledališča je vseskozi aktivno delovala tudi v organizaciji Rdečega križa. Za svoje dolgoletno prizadevno in plodno delo na tem področju je leta 1965 prejela medaljo zaslug za narod.

Plodno in ustvarjalno je njeno življenje. Raznoliko, dinamično in kljub vsem težavam srečno je še danes, kajti tovarišica Šebenikova je človek, ki zna iz majhnih, drobnih stvari narediti srečo.

Branka Novak

Intervju z borcem Friderikom Mezetom

Tovariš Meze, najprej mi povejte, ali ste delovali v partizanih ali kot illegalec in kdaj ste začeli?

Tov. Meze: Začel sem že leta 1941 kot illegalec, v partizane pa sem šel 8. 4. 1942, v Lukovo četo, natančneje v Nedeljkov vod, na Travnici nad Ribnico. Z menoj je šel tudi Jovanov Frank. Na žalost je padel že decembra 1942. leta na Mokrcu.

V kateri enoti ste delovali?

Tov. Meze: Začel sem kot kurir, kmalu sem postal komandir konjušnice in intendant v predsedstvu glavnega štaba Slovenije – vse do roške ofenzive. Po ofenzivi sem šel septembra 1942 v Šerčerjevo brigado. V njej sem bil komandir tretje čete, ki je bila v sklopu XIV. divizije, do konca maja 1944. Nato sem bil zopet premeščen v predsedstvo glavnega štaba Slovenije kot komandir in intendant konjušnice, kjer sem ostal do konca vojne.

Ali ste se udeležili pohoda na Štajersko? Prosim, opišite!

Tov. Meze: Udeležil sem se ga. Bil sem spremljevalec namestnika komandanta divizije Toneta Vidmarja – Luke in kurir Šerčerjeve brigade. Čez Hrvaško smo šli strnjeno, kasneje smo se razdelili. Pohod smo začeli na Suhorju, šli smo čez Gorjanec, čez Savo, po Hrvaškem, ob Zagrebu do Čazme, tam smo imeli mitinge, se srečevali s hrvaškimi partizani. Prve boje smo bili čez progo, kjer je tudi padel komandant naše brigade Jaka. Po prehodu čez Sotlo, smo se začeli bojevati z Nemci. Delo nam je oteževal še izredno visok sneg. Borili smo se skoraj neprekinjeno tri tedne in prišli vse do kamniških planin.

Opišite, prosim, še kak doživljaj!

Tov. Meze: Najtežje mi je bilo, ko sem šel z osmimi možmi kot zaščitnica divizije v patrolo. Ta je prečkala cesto med Ljubljami in Lučami. To je cesta, ki pelje ob Savinji, na drugi strani pa je kamnita ograja visoka približno tri metre. Hodili smo po cesti, naenkrat pa zasliševali tanke, ki so se vse bolj približevali. Padel je ukaz: »Lezi, umik ni mogoč!« Vrgli smo se po tleh. Tanki so bili vedno bližje. Vojaki na tankih nas niso opazili, saj so imeli poglede uprte v robove hriba. Morebiti so tam pričakovali partizane. Gosenice so zavozile le kak meter od mene. Niso nas videli.

Verjetno ste dobili kakšno odlikovanje. Kakšno?

Tov. Meze: Bil sem odlikovan z redom bratstva in enotnosti s srebrno zvezdo, dobil red za pogum, priznanje za ustvarjalni delež pri krepitvi narodnoosvobodilne in revolucionarne borbe ter poglobljanje bratstva in enotnosti kot temeljev zasnove splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Jernejčič Marko, 8.a
OŠ Edvarda Kardelja

Gledališka skupina iz Laz leta 1932

OGLAS
Takoj najamem garažo v
Dolenjem Logatcu.
Pleho, Pavšičeva 18.

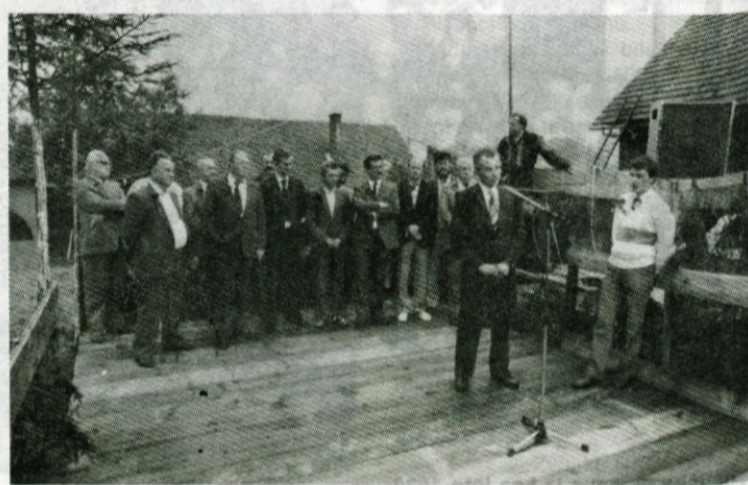
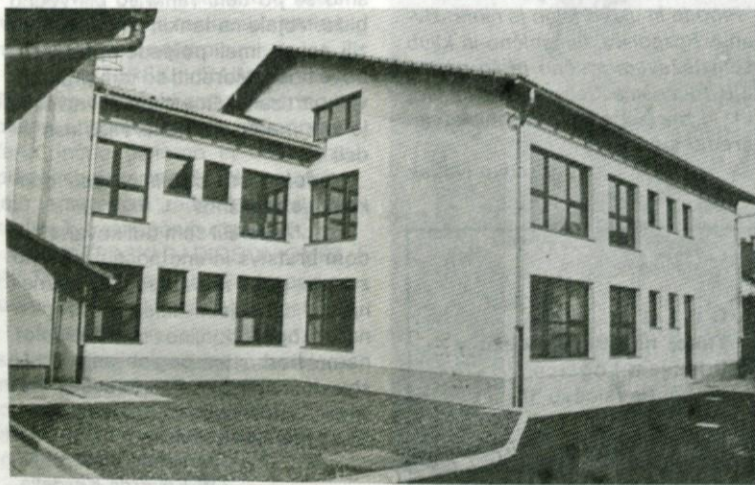
Tako smo praznovali

Župan pobratene občine Repentabor dr. Pavel Colja in sekretar skupščine občine Gacko sta na slavnostni seji čestitala predsedniku skupščine občine Logatec

Predsednik skupščine občine Logatec podeljuje priznanje 12. septembra tovarišu Antonu Petkovšku in predstavniku industrijskega gasilskega društva KLI Logatec, tovarišu Brenčiču.

Prizidek zdravstvenega doma je svečano odprla tovarišica Herblanova. Gradnja 600 kvadratnih metrov novega objekta je bila zaključena v predvidenem roku. Vrednost objekta znaša cca 25 milijonov dinarjev. Prizidek pomeni za zdravstvene delavce in občane veliko pridobitev.

Niti slabo vreme ni moglo zmotiti svečane otvoritve vodovoda Hotedrišica-Ravnik, razširjene električne mreže in telefonskih zvez. Veselje krajanov nad novimi pridobitvami je trajalo pozno v noč.

V KS Naklo smo letos pridobili 9000 m² novih asfaltiranih površin. Asfaltirane so bile Vodovodna ulica, del Čevice, del Ulice talcev, del Potoške in del Titove ter parkirni prostori pred Škrljem in Muscem. Vrednost del znaša 13 milijonov dinarjev. Do občinskega praznika je bila končana tudi gradnja 8000 m² počasnega pasu v vrednosti 12 milijonov dinarjev.

Otvoritev novih asfaltnih poti v KS Naklo je bila združena z prikazom vaje gasilskih enot.

14. 9. 1984 smo se prisrčno nasmejali Primorskim zdraham v izvedbi skupine iz Kopra, ki je sestavljena iz profesionalnih igralcev različnih gledališč. Predstavo si je ogledalo več kot 1000 ljudi.

Foto: Miha Tršar
Tekst: Branka Novak

Športna tekmovanja ob praznovanju občinskega praznika, 12. septembra

Kot vsako leto so se tudi letos športne sekcije in društva v občini Logatec vključila v praznovanje občinskega praznika. V okviru svojih možnosti, pa tudi zanimanja občanov, so organizirala množična športna tekmovanja.

Mali nogomet

Turnir v malem nogometu je potekal na asfaltnem igrišču za osnovno šolo Edvarda Kardelja. Sodelovalo je 8 ekip iz KS Naklo, Tabor in Rovte. Ob tem velja pripomniti, da iz nerazumljivih razlogov na tekmovanju ni sodelovala nobena od ekip iz DO KLI in TOZD Valkarton, ki sta največji delovni organizaciji v občini. Vsekakor imata v svojih vrstah tudi koga, ki je zadolžen za organizirano rekreacijo delavcev, pa vseeno nista uspeli sestaviti vsaka svoje (samo) 6-članske ekipe, ki bi z nastopom na turnirju počastila občinski praznik.

Na turnirju je v finalni tekmi ekipa Petrol Lom premagala ekipo Ferunike z rezultatom 3:2. Končni vrstni red prvih štirih pa je:

1. Petrol Lom
2. Ferunika
- 3-4. Rovte
- Desperados

Namizni tenis

Na ekipnem turnirju v namiznem tenisu je sodelovalo 6 ekip, ki so se pomerile vsaka z vsako. Prvo mesto je zasedla ekipa NTK Logatec pred ekipama Milica I. in Milica II.

Odbojka

V telovadnici osnovne šole »8 talcev« je bil odbojarski turnir, ki ga je organiziralo TOZD Valkarton. Sodelovale so ekipe Kartonažne iz Ljubljane, KLI-ja, Prosvete in Valkartona.

Vrstni red je bila naslednji:

1. Prosveta
2. Kartonažna Ljubljana
3. KLI
4. Valkarton

Prve tri ekipe so dobile pokale, vse sodelujoče ekipe priznanja za sodelovanje, vsak posameznik pa majhen spominek. Vse pa smo tudi pogostili.

Zahvaljujemo se osnovni organizaciji sindikata TOZD Valkarton za finančno in ostalo pomoč.

Tenis

V organizaciji teniškega kluba je potekala odprto teniško prvenstvo Logatec za posameznike in dvojice.

Vrstni red posameznikov:

1. Andrej Grom
 2. Bogomir Lapajne
 3. Božo Meze
 4. Boris Hodnik
- Med dvojicami pa je bil vrstni red naslednji:
1. B. Lapajne – A. Grom
 2. M. Žigon – J. Jerina
 3. M. Kavčič – M. Fortuna
 4. Selan – M. Matoševič

Streljanje

Strelska družina Logatec je organizirala tekmovanje z malokalibrsko in zračno puško. Zaradi slabega vremena je tekmovanje z malokalibrsko puško odpadlo, v osnovni šoli »8 talcev« pa je bilo uspešno izvedeno tekmovanje z zračno puško.

Rezultati:

- Pionirji:
1. Marjan Jerina
 2. Miran Obreza
 3. Marko Menart

Mladina:

1. Albert Malnar
2. Peter Černilogar
3. Božo Menart

Člani:

1. Rajko Žakelj
2. Ignac Brenčič
3. Dušan Jerina

Nastopilo je 50 tekmovalcev. Strelska družina vabi v svoje vrste mladino in člane. Pionirji imajo strelsko-obrambni krožek na šoli. Treninji so na balkonu telovadnice v OŠ »8 talcev« za mladino ob torkih od 18.–20.30 ure (vodja Jože Avsec) in ob četrtkih od 18.–20.30 ure (vodja Daniel Krivec za člane in članice.

Kegljanje

Občinsko tekmovanje v kegljanju je organiziral kegljaški klub 8. 9. 1984 na kegljišču na Vrhniki.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

Ekipno moški:

1. KLI Logatec I.
2. KLI Logatec II.
3. Postaja milice
4. GG Logatec
5. Valkarton
6. PTT Logatec

Ekipno ženske:

1. KS Naklo
2. KS Tabor

Posamezno moški:

1. Ivan Lampe – GG Logatec
2. Marjan Tomažič – Slovenijaavto
3. Miro Hren – KLI Logatec

Posamezno ženske

1. Majda Drašler – SO Logatec
2. Iva Maglica – KS Naklo
3. Joža Arhar – KS Naklo

Sodelovalo je 26 posameznikov in 9 posameznic.

Smučarski skoki

Mlajši cicibani

1. Marko Gorta, ŠD Moravče
2. Klemen Birk, ŠD Moravče
3. Matej Šilbar, ŠD Moravče
4. Marko Bogataj, SSK Žiri
5. Rok Močilnikar, ŠD Moravče
6. Aleš Pestotnik, ŠD Moravče
7. Jernej Tič, ŠD Moravče
8. Tomaž Prašnikar, ŠD Moravče
9. Dejan Lacko, SK Bled
10. Matej Žerjal, SSK Žiri
11. David Pagon, SSK Žiri

Starejši cicibani

1. Zoran Zupančič, SSK Žiri
2. Sebastijan Jereb, SSK Žiri
3. Sandi Török, SK Jes.-Žirovnica
4. Sašo Kavčič, SSK Žiri
5. Mitja Kržič, SSK Ilirija
6. Luka Knavs, SK Logatec
7. Matej Pagon, SSK Žiri
8. Franci Per, ŠD Moravče
9. Urban Fran, SK Bled
10. Samo Vidic, SK Bled
11. Tadej Pristavec, SK Bled
12. Rok Vrečar, ŠD Moravče
13. Martin Prskalo, SK Bled
14. Boštjan Zver, SSK Žiri

Mlajši pionirji

1. Samo Gostiša, SK Logatec
2. Damjan Fras, SSK Ilirija
3. Boštjan Ahačič, SSK Ilirija
4. Jože Vehar, SSK Žiri
5. Matjaž Rotar, ŠD Moravče
6. Tonko Ravnikar, ŠD Moravče
7. Andraž Kopač, SSK Žiri
8. Zoran Zupančič, SSK Žiri
9. Peter Svetlin, ŠD Moravče
10. Aleš Poljanec, SK Bled
11. Milan Močilnikar, ŠD Moravče
12. Matej Kaltenekar, SK Jes.-Žirovnica
13. Simon Razložnik, SK Logatec
14. Gorazd Albreht, SSK Žiri
15. Tomaž Šen, SK Logatec
16. Sandi Török, SK Jes.-Žirovnica
17. Sebastijan Javornik, SSK Ilirija
18. Janez Cimerman, SK Logatec
19. Jure Celarc, SK Logatec
20. Davor Klasič, SK Logatec

Starejši pionirji

1. Marjan Gašperin, SK Jes.-Žirovnica
2. Marko Korošec, SSK Ilirija
3. Franci Petek, SK Jes.-Žirovnica
4. Matej Oblak, SSK Žiri
5. Rok Urbas, SK Logatec
6. Primož Trček, SSK Žiri
7. Primož Triplat, SK Bled
8. Matej Poljanec, SSK Žiri
9. Boštjan Tršar, SK Logatec
10. Primož Kopač, SSK Žiri
11. Evgen Jesenko, SSK Žiri
12. Franci Rogelj, SSK Ilirija
13. Vili Valant, SK Bled
14. Janez Ulčar, SK Bled
15. Matjaž Škrubej, SK Logatec

Nočni tek

Nočni tek je bil zagotovo najpomembnejša športna prireditve v okviru praznovanja občinskega praznika. V organizaciji Smučarskega kluba Logatec je prireditve odlično uspela, na njej pa je sodelovalo okoli 370 tekačev iz različnih krajev. Prizadevnim organizatorjem gre vsa pohvala, da je tek dobil zaradi brezhibne or-

ganizacije veliko novih privržencev, ki se bodo radi udeleževali te tradicionalne prireditve.

Ob tej priložnosti so organizatorji zahvaljujejo vsem, ki so pomagali pri pripravi in izvedbi teka.

Predšolske deklice

1. Urška Menard, Logatec
2. Mojca Šen, Logatec
3. Karolina Habas, Logatec
4. Mateja Bogataj, Logatec
5. Petra Skvarča, Logatec
6. Nataša Novak, Logatec
7. Barbara Žigon, Logatec
8. Janja Merlak, Logatec
9. Tamara Knez, Logatec
10. Neda Vladič, Logatec
11. Simona Hladin, Logatec
12. Tanja Petkovšek, Logatec
13. Maja Rupnik, Hotedršica
14. Helena Mak, Hotedršica

Predšolski dečki

1. Jure Cotič, Logatec
2. Igor Cimerman, Logatec
3. Tomaž Fečur, Logatec
4. Gorazd Pfajfar, Logatec
5. Davor Jerina, Logatec
6. Matjaž Merlak, Hotedršica
7. Matevž Podjed, Logatec
8. Luka Loštrec, Logatec
9. Tadej Turk, Logatec
10. Borut de Gleria, Logatec
11. Enej Ložnar, Logatec
12. Damjan Martinčič, Logatec
13. Vid Pupis, Logatec

Mlajše cicibanke

1. Valentina Jerina, Logatec
2. Klara Selan, Logatec
3. Anita Petrovič, Logatec
4. Darja Rupnik, Logatec
5. Jerneja Korenč, Logatec
6. Tanja Zelenc, Hotedršica
7. Tanja Slabe, Logatec
8. Melita Mihevc, Logatec
9. Urška Rožmanec, Logatec
10. Jana Otoničar, Logatec
11. Mateja Ambrožič, Logatec
12. Tjaša Turk, Logatec
13. Sandra Selan, Logatec
14. Karmen Kurent, Logatec
15. Veronika Kolačko, Logatec
16. Nataša Kunc, Logatec
17. Zala Plečnik, Logatec
18. D. Kogovšek, Logatec
19. Petra Mihevc, Logatec
20. Milojka Čepon, Logatec
21. Mojca Merlak, Logatec
22. Bojana Jerina, Logatec
23. Sankla Vukašinovič, Logatec
24. Snežana Golubič, Logatec
25. Katarina Mali, Logatec
26. Darja Kogovšek, Logatec
27. Jana Brenčič, Logatec
28. Svetlana Jovič, Logatec
29. Brenčič Špela, Logatec
30. Petra Jenko, Logatec

Mlajši cicibani

1. Aleš de Gleria, Logatec
2. Joško Petkovšek, Logatec
3. Blaž Selan, Logatec
4. Boštjan Gostiša, Logatec
5. Vasja Leskovec, Logatec
6. Logar Franci, Logatec
7. Simon Pečkaj, Logatec
8. Aleš Musec, Logatec
9. Tadej Windschnurer, Logatec
10. Tomo Strle, Logatec
11. Srečko Šen, Logatec
12. Ivo Petkovšek, Logatec
13. Darko Maksič, Logatec
14. Aleš Brataševc, Logatec
15. Lev Pupis, Logatec
16. Matjaž Žunič, Logatec
17. David Treven, Logatec
18. Peter Urbas, Logatec
19. Tomi Kobasič, Logatec
20. Goran Klasič, Logatec
21. Belin Horvat, Logatec
22. Branko Damjanovič, Logatec
23. Aleš Nagode, Logatec
24. Uroš Kogoj, Logatec
25. Uroš Cerpič, Logatec
26. Tomaž Adam, Logatec
27. Žiga Janžel, Logatec
28. Sebastijan Hrovatin, Logatec
29. Dušan Čalič, Logatec
30. Miha Špeh, Logatec
31. Miha Rupnik, Logatec
32. Andrej Orač, Logatec
33. Matjaž Ambrožič, Logatec
34. Adin Samardžić, Logatec
35. Vasja Rupnik, Logatec
36. Robi Oblak, Logatec

37. Marko Treven, Logatec
38. Miha Avsec, Logatec
39. Marko Bogataj, Logatec
40. Jakob Kokalj, Logatec
41. Robi Bolčina, Logatec
42. Igor Fortuna, Logatec
43. Dejan Novak, Logatec
44. Simon Krušec, Logatec
45. Branko Vidmar, Logatec
46. Toni Račnik, Logatec
47. Matjaž Lukančič, Logatec
48. Edi Gorjan, Logatec
49. Dejan Menard, Logatec
50. Sebastijan Okrožnik, Logatec
51. Boštjan Martinčič, Logatec
52. Enver Arnavtovič, Logatec
53. Aleksander Sinkovič, Logatec
54. Damijan Bohar, Logatec
55. Beno Moljk, Logatec
56. Sebastijan Kreuch, Logatec
57. Igor Velikonja, Logatec
58. Boštjan Bajs, Logatec
59. Grega Rupnik, Logatec
60. Sebastijan Tominec, Logatec
61. Matjaž Rus, Logatec
62. Uroš Urbas, Logatec
63. Gorazd Bošnjak, Logatec
64. Jasna Pleho, Logatec
65. Borut Simčič, Logatec
66. Matej Gantar, Logatec
67. Nina Stražišar, Logatec
68. Jože Dedič, Logatec
69. Željka Cvetaš, Logatec
70. Mitko Marolt, Logatec

Starejše cicibanke

1. Darja Modrijan, Logatec
2. Petra Windschnurer, Logatec
3. Marija Eržen, Logatec
4. Nežka Loštrec, Logatec
5. Mojca Rus, Logatec
6. Simona Bogataj, Logatec
7. Simona Menarč, Logatec
8. Simona Nagode, Logatec
9. Eva Cimerman, Logatec
10. Renata Frankovič, Logatec
11. Tanja Petrovič, Logatec
12. Andreja Kolačko, Logatec
13. Tadeja Brenčič, Logatec
14. Nina Peršl, Logatec
15. Lidija Oštrj, Logatec
16. Urška Celarc, Logatec
17. Barbara Mihevc, Logatec
18. Špela Bernik, Logatec
19. Irena Vehar, Logatec
20. Kati Nagode, Logatec
21. Petra Maglica, Logatec
22. Bojana Ivanuša, Logatec
23. Maruška Klopčič, Logatec
24. Mihaela Gostiša, Logatec
25. Tina Abdulović, Logatec
26. Blanka Istenič, Logatec
27. Marjetka Šen, Logatec
28. Tina Rutar, Logatec

Starejši cicibani

1. Boris Zelenc, Hotedršica
2. Jakob Ambrož, Logatec
3. Janez Jereb, Logatec
4. Boštjan Urankar, Logatec
5. Miha Gostiša, Logatec
6. Bogomir Kogovšek, Logatec
7. Marjan Maček, Logatec
8. Bojan Maček, Logatec
9. Sebastijan Tkalič, Logatec
10. Sebastijan Selan, Logatec
11. Tomaž Naglič, Logatec
12. Benjamin Pavunc, Logatec
13. Janez Gostiša, Logatec
14. Niko Pogorelec, Logatec
15. Andrej Nagode, Logatec
16. Gregor Rudolf, Logatec
17. Uroš Ivič, Logatec
18. Marko Lamovšek, Logatec
19. Damijan Cigale, Logatec
20. Sebastijan Brenčič, Logatec
21. Beno Leskovec, Logatec
22. Ludvik Zrim, Logatec
23. Gašper Podjed, Logatec
24. Jaka Brenčič, Logatec
25. Aleš Vavken, Hotedršica
26. Senad Mahmutović, Logatec
27. Erik Rihberger, Logatec
28. Uroš Celarc, Logatec
29. Miha Lamovšek, Logatec
30. Halim Samaržič, Logatec
31. Klemen Nagode, Logatec
32. Luka Knaus, Logatec
33. Vladimir Popovič, Logatec
34. Janez Čuk, Logatec
35. Branko Korenč, Logatec
36. Bojan Šen, Logatec
37. Janez Možina, Logatec
38. Aleš Porter, Logatec
39. Jurij Rupnik, Logatec
40. Sebastijan Skvarča, Logatec
41. Miroslav Arnavtovič, Logatec
42. Miha Škerbec, Logatec

Mlajše pionirke

1. Urša Fečur, Logatec
2. Nataša Škrubej, Logatec
3. Karmen Petrovič, Logatec
4. Simona Lukan, Logatec
5. Gabi Langenvalter, Logatec
6. Anka Tomažin, Hotedršica
7. Mojca Kumer, Logatec
8. Ivanka Sečnik, Logatec
9. Polona Rožmanec, Logatec
10. Magda Mihevc, Logatec
11. Dragica Lampe, Logatec
12. Darja Kozamernik, Logatec
13. Vesna Markič, Hotedršica
14. Nada Urbas, Logatec
15. Janja Čuk, Hotedršica
16. Polona Trček, Logatec
17. Andreja Menard, Logatec
18. Darja Velikonja, Logatec

Mlajši pionirji

1. Tomaž Šen, Logatec
2. Marko Leskovec, Logatec
3. Andrej Treven, Logatec
4. Mitja Albreht, Logatec
5. Davor Klasič, Logatec
6. Samo Gostiša, Logatec
7. Grega Prezeli, Logatec
8. Sašo Brenčič, Logatec
9. Tadej Mihevc, Logatec
10. Jure Smole, Logatec
11. Tomaž Zrim, Logatec
12. Jure Celarc, Logatec
13. Tomaž Špeh, Logatec
14. Miran Jakop, Logatec
15. Bojan Slabe, Logatec
16. Žiga Cof, Logatec
17. Simon Razložnik, Logatec
18. Janez Cimerman, Logatec
19. Tadej Leskovec, Logatec
20. Janez Rus, Logatec
21. Branko Marolt, Logatec
22. Marjan Kurent, diskvalificiran

Starejše pionirke

1. Irena Leskovec, Logatec
2. Indira Ljajič, Logatec
3. Marta Eržen, Hotedršica
4. Majda Simšič, Logatec
5. Brigita Nagode, Logatec
6. Melita Malnar, Logatec
7. Polona Čuk, Logatec
8. Karmen Pavunc, Logatec
9. Sandra Jereb, Logatec
10. Mihela Jereb, Logatec

Starejši pionirji

1. Peter Selan, Logatec
2. Primož Lukančič, Logatec
3. Janez Maček, Logatec
4. Uroš Jereb, Logatec
5. Uroš Tršar, Logatec
6. Tomaž Kogovšek, Logatec
7. Tomaž Slabe, Logatec
8. Rok Urbas, Logatec
9. Metod Facija, Logatec
10. Marjan Jerina, Logatec
11. Boštjan Tršar, Logatec
12. Andrej Zalar, Logatec
13. Andrej Mihevc, Logatec
14. Silvo Gorjan, Logatec
15. Marko Menard, Logatec
16. Aleš Bolčina, Logatec
17. Beno Vrbečič, Logatec

Mladinke

1. Irena Petkovšek, Logatec
2. Mojca Usenik, Logatec
3. Milojka Cigale, Logatec
4. Štefka Mikuž, Logatec
5. Tina Kobal, Logatec
6. Silva Glažar, Logatec

Mladinci

1. Andrijan Skubak, Postojna
2. Bogdan Zemljič, Postojna
3. Marjan Žiberna, Postojna
4. Rafael Marn, Logatec
5. Robert Zurr, Postojna
6. Marko Dodič, Logatec
7. Tone Nagode, Logatec
8. Lojze Moljk, Logatec
9. Boris Tegelj, Logatec
10. Izidor Mivšek, Logatec
11. Jože Arnuš, Logatec
12. Miroslav Tahirovič, Logatec
13. Franči Horvatič, Logatec
14. Jože Grčman
15. Ivan Škofič, Logatec
16. Andrej Maček, Logatec
17. Mujo Samardžič, Logatec
18. Igor Viher, Maribor
19. Ivan Kaplin, Maribor
20. Jasmin Nadarevič, Maribor
21. Slavko Horvat, Logatec
22. Zoran Merc, Logatec
23. Franc Drevšek, Logatec
24. Robi Klemenčič, Logatec

Članice
1. Zdenka Tesnar, Logatec

Člani
1. Bojan Trojar, Stahovica
2. Slavc Skvarča, Rovte
3. Jože Šušmelj, Laze
4. Marko Oblak, Logatec
5. Tomaž Smrtnik, Logatec
6. Ajeta Amzai, VP Logatec
7. Ivan Pergovnik, Logatec
8. Bojan Žigon, Logatec
9. Srečko Brus, Logatec
10. Pavle Žigon, Logatec
11. Milutin Todorčević, VP Logatec
12. Andrej Muler, Logatec
13. Franc Malovrh, Logatec
14. Jože Pasarič, Logatec
15. Ljubiša Perić, VP Logatec
16. Rajko Vidović, VP Logatec

Veteranke
1. Milena Logar, Rovte
2. Julka Šalomon, Vrhnika
3. Branka Klasič, Logatec

Veterani
Janez Gabrovšek, Vrhnika
2. Slavko Šalomon, Vrhnika
3. Stevo Klasič, Logatec
4. Anton Veber, Logatec
5. Jože Mlinar, Logatec

Moški nad 100 kg
1. Janko Cepič, Logatec
2. Anton Šemrl, Logatec
3. Jože Lukan, Logatec
4. Ljubo Mihelič, Logatec
5. Janez Fortuna, Logatec
6. Anton Pečkaj, Logatec
7. Drago Mihevc, Logatec

Kolesarje- nje bratstva 1984

Izhajajoč iz ciljev pobratena, ki so v razvijanju bratstva in enotnosti, ljubezni do domovine, v iskanju skupnih interesov na političnem, kulturnem in športnem področju, je kolesarska sekcija KD »Rog Franek« iz Logatca dala pobudo za izvedbo kolesarjenja bratstva 1984.

Na 707 km dolgo pot od Logatca do pobratene Gacka je 25. avgusta odšla 8 kolesarjev in 4 spremljevalci. V Gacko so prispeli 1. septembra, ko Gačani praznujejo občinski praznik. Letošnje praznovanje je bilo še bolj svečano, saj je Gacko praznovalo 40. obletnico osvoboditve.

Naši kolesarji so s športnim podvigom želi na poseben način počastiti praznik občine Gacko in prispevati h krepitvi bratskih vezi med občinama Logatec in Gacko.

Udeleženci akcije so bili: Tone Antončič, Drago Arhar ml., Niko Glavotovič, Aljoša Gutnik, Jože Jerina, Drago Bohar, Ivan Pergovnik in Tomaž Smrtnik. V ekipi, ki je spremljala kolesarsko karavano, pa so bili trener Tone Lipovec, Drago Arhar st., Franc Seleškar in Drago Verbič.

Kilometri poti bratstva in enotnosti, prijateljstva in ljubezni do domovine so bili uspešno prevoženi.

Upamo, da bomo v naslednji številki našega časopisa lahko objavili vtise udeležencev s te težke, a zanimive poti.

Branka Novak

Spoznajmo taborniško organizacijo od blizu

Čeprav je bilo taborništvo v Logatcu pred leti precej množična dejavnost, zdaj že nekaj let stagnira kljub naporom posameznikov, da bi to dejavnost znova oživil. Zato objavljamo članek tovariša Janeza Čanžka, ki naj pripomore k popularizaciji te, za mlade tako zanimive dejavnosti.

Taborniška organizacija je prostovoljna družbena organizacija, ki na poseben način prispeva k vsestranskemu razvijanju osebnosti človeka. Je množična, njena posebna naloga pa je, da družijo otroke in mladino iz mesta in vasi, šolsko, delavsko in kmečko mladino. Taborniška organizacija si prizadeva, da njeni člani koristno preživijo prosti čas, zato razvija najrazličnejše aktivnosti. Družbena aktivnost in razvedrilo mladih predstavljata danes pomemben element v vsestranski vzgoji mlade osebnosti.

Izhodišče dela je v potrebah današnje mladine, v njeni naravni težnji, da preživi svoj prosti čas veselo in vedro, da razvija svoje sposobnosti in nagnjenja, da zadovolji svoje pozitivne težnje. Taborniška organizacija si prizadeva, da so njeni člani dobri učenci, dobri delavci. Organizacija pripravlja svoje člane za aktivno sodelovanje v družbenem življenju.

Da bi taborniška organizacija lažje dosegla naštetje cilje, tesno sodeluje s šolo, mladinsko organizacijo, z društvi prijateljev mladine, z jugoslovansko armado, z zvezo borcev ter z drugimi družbenimi organizacijami. Vsestranska pomoč naštetih olajšuje delo taborniške organizacije.

Vsebina dela taborniške organizacije je zasnovana po več načelih. Tradicije NOB in ljudske revolucije služijo kot vzori pri oblikovanju osebnosti članov organizacije. To dosega taborniška organizacija tako, da člani spoznavajo udeležence ljudske revolucije in njihovo borbo, obiskujejo kraje, kjer so bile borbe in drugi pomembni zgodovinski dogodki, se udeležujejo pohodov po partizanskih poteh, skrbijo za spomenike.

Taborniška organizacija omogoča svojim članom, da z rednim delom, posebno pa z izleti, tabori in potovanji neposredno spoznavajo lepote svoje dežele, naše narode, znamenitosti in bogastvo, herojsko preteklost domovine in sodoben napredek. Taborniška organizacija skrbi za dvig kulturne ravni svojih članov, saj taborniki aktivno delujejo na

tem področju. Obiskujejo muzeje, razstave, koncerte, prirejajo taborne ognje, učijo se taborniških pesmi, organizirajo razne zabavne večere.

Otroci in mladina doživljajo ob svojem delu v organizaciji naravo kot celoto, jo pravilno spoznajo in razumejo, razvijajo pravilen odnos do nje in si pridobivajo znanje za samostojno življenje v naravi. Življenje v naravi omogoča tabornikom doživljanje naravnih lepote, vedro igro in prijetno razpoloženje. Izleti, tabori in potovanja predstavljajo osnovne oblike takega življenja v naravi. Posebno skrb posveča taborniška organizacija zdravju svojih članov, zato redno skrbi za telesno kondicijo.

Član taborniške organizacije je lahko vsak mlad človek, ki sprejme njena pravila. Po starosti se člani delijo na medvedke, čebelice, murne in tabornike. Delo in medsebojni odnosi so zasnovani na tovarištvu, samokritičnosti, disciplini, izvrševanju skupnih nalog pa tudi na pomoči starejših mlajšim. Vse pa je prežeto z vedrino in življenjsko radostjo.

Taborniške vrste so odprte vsem, ki ljubijo naravo in njene lepote in spoštujejo domovino. Biti tabornik pomeni preživeti prečudovite trenutke polne šal, dogodivščin, iger in tovarištva. Naj na koncu navedem še Titovo misel. Ob ustanavljanju taborniške organizacije je rekel: »Ugaj mi, ker se je začela razvijati taborniška organizacija. Otroci tu najdejo sami sebe, tu ima vsak svoje dolžnosti, tu se krepi disciplina in občutek odgovornosti do kolektiva. To je posebno pomembno, ker v vzgojnem pogledu kolektiv lahko najmočnejše vpliva na posameznika.«

Nova cena za varstvo v VVZ Kurirček

V petek 28. septembra, je zasedala skupščina skupnosti otroškega varstva, ki je med drugim obravnavala tudi predlog nove ekonomske cene vzgojnovarstvenih storitev v VVZ Kurirček.

Delegati so na seji potrdili novo ceno, ki je tako od 1. 9. 1984 večja za 37 % pri dojenčkih in 38 % pri predšolskih. To je povečanje na realizirano ceno leta 1983. Glede na potrjen plan, ki velja od 1. 4. 1984 pa se cene povečajo pri dojenčkih za 14 %, pri predšolskih pa za 15 %. Od celotne ekonomske cene predstavljajo:

- cena vzgojnega dela:
dojenčki - 57 %, predšolski - 55 %

- cena oskrbnine:
dojenčki - 43 %, predšolski - 45 %

Največ staršev je glede na povprečni OD na družinskega člana uvrščenih med 4. in 10. lestvico, kar pomeni da bodo po novem starši plačevali za varstvo dojenčkov med 4.952,00 din in 6.367,00 din, za predšolske pa med 2.954,00 din in 4.185,00 din.

Kljub tej podražitvi bodo starši v povprečju za celo leto 1984 v primerjavi z realizirano cenno za leto 1983 obremenjeni pri dojenčkih le za 15,5 % več, pri predšolskih pa za 15,7 % več.

Zavedati se moramo, da so starši v prvih treh mesecih letošnjega leta plačevali oskrbnino po ceni, ki je bila sprejeta aprila 1983. Razliko je pokrila skupnost otroškega varstva. Prav tako bo skupnost pokrila razliko za prvih osem mesecev letošnjega leta.

Povečanje cene je zelo neljub ukrep, vendar v tej situaciji skupnost ni sposobna pokriti razlike v ceni do konca leta.

Starši prispevajo k ekonomski ceni od 30-60 %, pač glede na svoje dohodkovne zmožnosti. S tem pokrijejo »hotelski« del uslug, vemo pa, da ravno stroški prehrane, ogrevanja, higiene zelo hitro naraščajo. Tako se kljub vsem varčevalnim ukrepom ekonomska cena nezadržno dviga.

Po 13. seji CK ZKJ Še vedno ni prave vsebine

Aktivnosti članov ZK so v času od 18. 9. 1984 do 8. 10. 1984 imele naslednje cilje:

– vse sredine, ki v prvem krogu niso kvalitetno realizirale svojih nalog, so v tem času ponovile seje z nalogo, da bistveno kvalitetneje pristopijo k vsebinski, tehnični in organizacijski plati razprav. Ponekod smo sestanke OO ZK kombinirali s predsedstvom OK ZKS (Gradnik).

Druga značilnost aktivnosti v tem času je bilo aktiviranje raznih aktivov (6), ki so imeli dva osnovna cilja:

1. oceniti delež članstva na različnih področjih (npr. v kmetijstvu, gozdarstvu, gostinstvu; aktiv borcev; aktiv mladih; v upravi SO; politični koordinaciji itd.),

2. poenotenje pomembnejših stališč.

V tem času so bile razprave strokovno bistveno bolj pripravljene (vodenje sestankov, uvodničarji), slabše pa je vodenje razprav in sprejemanje stališč. Zadolženi člani občinskega komiteja so svoje naloge opravili zadovoljivo. Praktično ni več člana OK, ki ni dobil zadolžitve ali je

ni realiziral. Delovna skupina in člani OK so redno prisostvovali vsem aktivnostim.

Informiranje (poročila, zapisniki) o izpeljanih aktivnostih se je bistveno izboljšalo. Aktivirana sta tudi center za IPD in komisija za IPD, ki sprotno analizirata poročila in zapisnike s sej. Prvič je izšel tudi INFORMATOR, ki poroča o aktivnostih članstva.

Ocena aktivnosti:

Ocenjujemo, da so aktivnosti po številu sestankov sicer zadovoljive, nismo pa zadovoljni z vsebino razprav. Še vedno namreč ni kritičnega in ustvarjalnega dialoga med člani, še vedno je veliko nepripravljenosti za ustvarjalno sodelovanje. Veliko članov sploh ne pozna osnutka predloga sklepov 13. seje CK ZKJ in dokumentov 6. in 7. seje CK ZKS. Posledica tega je, da v mnogih sredinah ne pridejo do kvalitetnih zaključkov in stališč. Potrebni bo še precej sej in aktivnosti preden se bo razprava usmerila v smislu predloga sklepov.

Aktivnosti bo veliko

Na septembrskem posvetu predsednikov krajevnih konferenc SZDL je beseda tekla o aktivnostih krajevnih organizacij v oktobru. Posebno pozornost so namenili tudi pripravi na programske seje, ki bodo med 2. in 7. novembrom 1984.

KK SZDL Naklo bo v oktobru obravnavala problematiko vzgoje in izobraževanja, delovanje delegatskega sistema, kadrovske problematiko, ki je zelo pereča, več pozornosti pa bodo namenili tudi socialni politiki in stanovanjski problematiki.

V KK SZDL Tabor bodo v oktobru sklicali skupščino KS, ki bo namenjena planiranju za naslednje srednjeročno obdobje.

V Lazah bodo sklicali KK SZDL zaradi problemov, ki so se pojavili pri delovanju mladinske organizacije in kulturno-športnega društva. Precej aktivnosti pa posvečajo problematiki v zvezi z izgradnjo ceste, za katero so izglasovali krajevni samoprisepek.

V Hotedršici se bodo ukvarjali s planiranjem za naslednje obdobje, poskusili pa bodo rešiti tudi problematiko kulturnega doma. Zaradi specifičnosti krajevnih skupnosti so se na Vrhu odločili, da bodo v oktobru skupno izpeljali programsko konferenco KK SZDL, obravnavali pa bodo tudi problematiko vzgoje in

izobraževanja. Predsedniki so se na posvetu dogovorili, da bodo v oktobru, in sicer med 19. in 21. 10. 1984, obravnavali problematiko vzgoje in izobraževanja, ki jo bo obravnavala tudi občinska skupščina in skupščina občinske izobraževalne skupnosti.

V septembru je bila sklicana tudi konferenca OK SZDL, ki je obravnavala socialno politiko. Živahna razprava, kar je za take konference že kar neverjetno, se je dotaknila mnogih področij socialne varnosti delavca in občana: od problematike zaposlovanja, stanovanjske politike do osebnih dohodkov in vzpostavljanja enotne evidence socialno-varstvenih pomoči. Sprejeta so bila tudi dokaj konkretna stališča, kako vse to reševati. Prav tako je bila v septembru seja predsedstva OK SZDL, ki je obravnavala problematiko ustanavljanja skupnosti stanovalcev v stanovanjskih soseskah in problematiko ogrevanja stanovanj v večjih stanovanjskih soseskah v Logatcu. Problemi so na tem področju izredno pereči, kar vpliva tudi na politično klimo med občani. Predsedstvo je za rešitev te problematike zadložilo izvršni svet in samoupravno stanovanjsko skupnost.

Branka Novak

Ko te zbudi pokanje pušk

Šola se že vidi. Sama sreča, prišli smo. Takšni in drugačni vzkliki se slišijo iz kolone, ki se pomika v hrib proti Vrhu. Kaj ne bi veselo vzklikali, saj vemo, da nas čaka kuhar s hrano in pijačo, čaka nas tudi naše ležišče in najprej – tuš.

Ko sedem pod češnjo in preteg-nem noge, ki me pečejo kot bi stala

na žerjavici, mi misli uidejo nazaj in se zamislim.

Prišel je dan, ki je predviden za pohod. Pohod naj bi trajal dva dni, vmes pa smo pričakovali napad sovražnika.

»Pripravi se za zbor,« rezko zadoni glas dežurnega. Zbor z vso opremo, se razume!

Seveda še zmeraj ne gre brez priverjanja in klepetanja. »Tišina,« zopet zavpije dežurni. »Kot branjevke na trgu ste. Bomo videli, kako boste govorili čez štiri kilometre,« nas opozori in še prav je imel.

Ko smo prehodili nekaj manj kot dva kilometra, so se že slišali prvi vzdihli in stokanje posameznikov. Kaj ne bi, če pa ena uboga duša nosi nahrbtnik, puško in še svojo glavo. »Prosto deset minut.« Ob tem stavku se zloži kot domine. Sliši se samo še globoko vzdihovanje. Tudi prve čutare se praznijo. Še enkrat vzdihnem in že gremo naprej. Po dveh urah hoje se ustavimo in pojemo zaslužen malico. Čaka nas tudi že drugi napad sovražnika, prvega smo se ubranili brez posledic, razen nekaj prask in odrgnin.

Zopet krenemo in že smo na koncu. Sedaj nas čaka pripravlanje ležišča. Kakor si boš postal – tako boš spal. Nanosimo nekaj praproti, raztegnemo šotorsko krilo, odejo in ležišče je pripravljeno. Dekleta še malo stokamo zaradi raznih pajkov,

mravelj in ostalega mrčesa, potem pa že ležimo. Nekateri tudi že spijo, samo kakšni trije še niso dovolj utrujeni, kajti jezik jim neutrudno teče dalje. Pa na koncu tudi njih premaga spanec.

Še nikdar me ni prebudilo pokanje pušk, sedaj pa vem, kako je to. Kot kaže, imamo »obisk« sovražnika. Hitro stečemo na položaje, napolnimo orožje in čakamo. Joj, sovražnik udari po njem! Že se sliši pokanje. Seveda tudi tu ne gre brez priverjanja, tudi padci so vmes. Aha, prvi oddelek je ujel enega, drugače pa ni izgub.

Boja je konec, vračamo se v tabor. Pospravimo nahrbtnik, vzamemo orožje in že se vračamo proti naši postojanki na Vrhu. Hoja nazaj mine hitreje.

Iz premišljanja me zdrami glas dežurnega: »Na čiščenje orožja, potem pa prosto!«

Neja Musec

(povzeto iz biltena, ki ga je izdal mladinski vod na usposabljanju na Vrhu nad Rovtami.)

Nove knjige v naši knjižnici

STROKOVNE IN ZGODOVINSKE KNJIGE:

- J. Toporišič: Slovenska slovnica
- M. Idrizović: Otroška in mladinska književnost v Jugoslaviji I.
- M. Mikuž: Svet po vojni II.
- R. Hribernik: Opredelitev IV.
- V. Gradnik: Skozi deset ujetniških taborišč
- Z. Kržišnik: Patuljka zvestobe
- A. Marodič: Dnevi izdaje
- S. Jogan: Pariška komuna 1871 in sodobna jugoslovanska občina
- D. Turk: Načelo neintervencije
- C. Lapierre: Peti jezdec
- C. Risio: Vojna v vojni
- Z. Stropnik: Gobe naših krajev
- J. Rugelj: Uspešna pot

LEPOSLOVJE:

- D. Lokar: Samogovornik
- B. Pahor: V labirintu
- P. Zidar: Okupacija Javornika
- A. Ingolič: Človek, ne jezi se!
- I. Sivec: Prve lastovke
- J. Švajncr: Dež na Silvestrovo
- R. Vreg: Podeželska zdravnica
- M. Apih: Enajsta šola Andreja Klasa
- E. Kocbek: Peščena ura
- P. Šimac: Na divjih rekah Bolivije
- M. Fattah: Kristijana 1–2
- S. Andres: Sinezijeva preskušnja
- M. Barak: Enigma
- C. McCullough: Drugo ime za ljubezen
- M. Soldati: Ameriška nevesta
- P. Therou: Zvodnik
- T. Keneally: Balada o črnem Jimmieju

PESMI:

- M. Dekleva: Narečje telesa
- L. Jančar: Šopek
- D. Zajc: Kepa pepela
- T. Šalamun: Sonet o mleku
- N. Grafenauer: Palimpsesti
- I. Minatti: Prisluskujem tišini v sebi
- A. Rimbaud: Pijani čoln

ŽIVLJENJEPISI:

- M. Zupančič: Anton Tomaž Linhart
- D. Cvetko: Jacobus Gallus
- J. Javoršek: Lili Novy

ZANIMA NAS

Na krajevni skupnosti Naklo smo dobili naslednji odgovor:

Mrliška veža je bila dograjena novembra 1983, urejena je bila tudi okolica veže in pokopališča. Za ta dela je bilo potrebno zagotoviti 11.016.810,00 din.

Za dokončno ureditev mrliške veže pa je bilo potrebno nabaviti opremo ter zasaditi okolico z drevjem in okrasnim grmičevjem.

Konec leta 1983 smo od projektanta Marka Cotiča prejeli projekte za izdelavo notranje opreme. V začetku januarja letos pa je odbor za izgradnjo mrliške veže sprejel predlagano rešitev za izdelavo opreme in sklenil poiskati izvajalca del.

Na podlagi ponudbe, ki smo jo prejeli na krajevno skupnost, se je svet KS na seji 31. 1. 1984 odločil, da bo opremo v celoti izdelal in montiral obrtnik Franc Kregar, Mižarstvo Bor iz Ljubljane. Rok za izdelavo in montažo opreme je bil maj 1984. Ker se je zataknilo pri materialu (potreben je bil uvoz), je nastala enomesečna zamuda.

Oprema je bila v celoti montirana do konca junija 1984, tako da je objekt pripravljen in lahko služi svojemu namenu od 1. 7. 1984 dalje. Sredstva za opremo in ureditev okolice je zagotovila samoupravna stanovajska skupnost.

Poleg sedaj opravljenega dela je nujno potrebno kupiti vozilo za prevoz umrlih od doma do mrliške veže, za kar pa krajevna skupnost trenutno nima sredstev. To naj ne bi oviralo začetka delovanja mrliške veže, saj bi se lahko posluževali vozil iz Postojne ali Cerknice.

Na zadnji seji sveta krajevne skupnosti je bilo dogovorjeno, da je potrebno mrliško vežo začeti uporabljati v juliju 1984 – če ne za vse umrle v krajevni skupnosti, pa obvezno za umrle iz družbenih stanovanj.

Predvidoma do konca oktobra bo v vaških odborih SZDL potekala razprava o osnutku pravilnika, ki bo urejal poslovanje in uporabo pokopališča in mrliške veže ter izvajanje pogrebniških svečanosti v KS Naklo Logatec.

V spomin!

Konec minulega leta se je izteklo življenje dolgoletnemu tajniku logaškega Društva upokojencev, tov. Stanku Hriberniku. Čep-rav že vrsto let zaradi bolezni in starosti ni mogel več opravljati funkcije tajnika, se je prav do konca svojega življenja zanimal za delo društva. Bil je eden ustanoviteljev društva in je neutrudno sodeloval, dokler mu je zdravje dopuščalo. Vse življenje je bil pošten, skromen in tih in tiho je tudi odšel od nas.
Slava mu!

Odbor

ZAHVALA

Ni besed, ki bi lahko opisale bolečino ob nenadni izgubi dragega moža, očeta in brata

IVANA REVNA

Iskrena hvala vsem, ki ste ga bodrili in mu pomagali v težkih trenutkih. Na njegovo željo in v njegovem imenu se predvsem zahvaljujemo tov. Ljubu Miheliču. Najlepša hvala vsem, ki ste mu izrazili spoštovanje in naklonjenost in ga pospremili na njegovi neponovljivi poti. Radi bi se iz vsega srca zahvalili sosedom, predvsem družini Herblan, družini Pivk iz Rovtarskih Žibrš, DO KLI Logatec, DO Lesnina TOZD Zunanjja trgovine, sodelavcem TOZD Drobnopohištvu, tov. Jožetu Logarju za poslovilni govor, pihalni godbi, pevskega zboru ter gospodu župniku za obred.

Žena Karolina, hčerki Irena in Zlatka z možem, sestre Vida, Marica in Pepca z družinami in brata Franc in Niko

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

JAKOBA MASLETA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, posebno Korenčevim za nesebično pomoč in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in vence. Zahvaljujemo se dr. Skvarči za pomoč v času bolezni.

Zahvala velja tudi vsem članom gasilskih društev, posebno tov. Jesenovcu za poslovilni govor, in pevcem za zapete pesmi. Posebno se zahvaljujemo g. župniku za lep in svečan pogrebni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi žene, mame, babice in prababice

MARIJE MIHEVC

(Lovrečeve mame)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za nesebično pomoč in darovano cvetje. Zahvaljujemo se Integralu, Bife Krištof, pevskega zboru, pihalnemu orkestru, tov. Ivanu Černetu za ganljive poslovilne besede ter gospodu župniku za opravljene obred.

Žalujoci: mož Jakob, sinovi Janez, Rado in Lojze z družinami ter snaha Jožica z otrokoma.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega očeta in moža

STEVA PETROVIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in vence, za izrečeno sožalje in nesebično pomoč. Posebno se zahvaljujemo zdravnikom zdravstvenega doma, dr. Božnarjevi, dr. Vodopivcu in dr. Skvarči, sodelavcem Nadzorništva proge Logatec, delavcem Železniške postaje Logatec ter Gasilskemu in Balinarskemu društvu Logatec. Zahvaljujemo se tudi pihalnemu orkestru in pevcem za zapete žalostinke ter Pavletu Križaju in Osmanu Harbašu.

Žalujoci: žena Vera, otroci in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubebe sestre in tete

MIMI KUNC

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani in z nami sočustvovali. Posebno zahvalo izražamo medicinskemu osebju Zdravstvenega doma Logatec za dolgoletno prizadevanje pri zdravljenju pokojnice ter medicinskemu osebju Kardiološkega oddelka K.C. v Ljubljani za nudenje pomoči v zadnjem času njenega trpljenja. Zahvaljujemo se darovalcem prekrasnega cvetja, tov. Černetu za slovo v imenu KS Naklo, g. župniku za opravljeni obred ter vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Ne zamudite!

Dopisništvo TV za notranjsko področje obvešča vse gledalce, da bodo notranjski območni obzorniki na prvem programu TV Ljubljana 31. 10., 27. 11. in 20. 12. 1984 ob 18.25 uri.

Ne zamudite teh oddaj!

vabimo vas

Tik pred dnevom republike bomo po dolgem času spet zavrteli jugoslovanski film. GREMO NAPREJ je film, ki sicer deloma sega v vojni čas, ukvarja pa se s prvimi povojnimi šolskimi težavami. Treba je pričeti učiti, pravilno predstaviti »sovražnike ljudstva« in sploh začeti z razvojem šolstva. Ob tem se danes sicer nasmihamo, marsikaj pa je namigovanje tudi na današnji čas. V filmu blestijo beograjski igralci, od Dragana Nikolića in Bate Živojinovića do mlade lepoticke Ene Begović, ki pa se vse bolj uveljavlja. Vsekakor zanimiv in prijetno narejen film, ki bo najbrž prišel prav med prazniki.

Novembra je gotovo zelo zanimiv in, na žalost, tudi precej drag film TARZAN iz novejših ameriške proizvodnje. V njem nastopata dva zvezdnika: lepa Bo Derek, ki se je morda spominjate iz filma DESETICA, in postavni Anglež Richard Harris. Seveda je Tarzan spet junak, ki preprečuje zlo v indijski džungli, tokrat gre za nekakšen zaklad slonov. Imenitne so scene s čito, znanim šimpanzom, s katerim pa se najbolje razume prav Jane, Tarzanova žena, ki jo igra že omenjena igralka. O teh scenah so imeli nekateri celo pomisleke. Film bomo predvajali v torek, 20. novembra, in to popoldne in zvečer, da si ga bodo lahko ogledali tudi mlajši gledalci.

Nekaj novembrskih filmov bo dvigovalo lase. Med njimi je treba omeniti film Briana de Palme STREL NI BIL IZBRISAN, v katerem bomo videli v povsem ne-plesni vlogi Johna Travolta. Film je prava hitchcockova kriminalka, govori pa o prikrivanju političnega umora. Nekaj podobnega se je v ZDA pred leti tudi v resnici zgodilo, v atero pa je bil vpleten celo senator Edward Kennedy. De Palma zna, to mu moramo priznati, ustvariti pravo napeto vzdušje negotovosti, ki meji včasih že kar na neprijetnost, toda vse skupaj je precej privlačno in danes štejemo tega režiserja skupaj z Johnom Carpenterjem med najbolj nadarjene ameriške režiserje.

Znamenitega Rockya – Silvestra Stallona bomo videli v filmu NOČNI JASTREBI kot hrabrega policajca v boju s teroristi. Morda zanimiva predstava, saj bomo kmalu videli Stallona tudi v filmu Rocky II. V NOČNIH JASTREBIH nastopa tudi Nigel Davenport, igralka, ki smo jo pred časom lahko občudovali kot odvetnico v TV nanizanki Fantje s Hill Streeta, pa tudi v TV nadaljevanki Park Avenue 79 smo jo lahko opazili.

STRUP ČRNE MAMBE je grozljivka, pomešana s kriminalko. Gre za pomoto, iz katere se rojeva prava groza, saj so mladeniču, ki so ga pozneje ugrabili neznanci, pomotoma prodali črno mambo, strupeno kačo, katere strup učinkuje takorekoč hipoma. Moramo priznati, da je režiser uspel zvabiti v ta film kar imenitno zasedbo: Olivera Reeda, Klause Kinskega in Sarah Miles. Že zato je film vredno videti.

Ta mesec bomo videli tudi vojni film, pravzaprav napeto vohunsko zgodbo, v kateri igra zopno, odvrtno vlogo Donald Sutherland. Gre za VOHUNA »ŠIVANKO«, ki se je prodal Nemcem. Po dolgem času spet dober vojni film na naših platnih.

Zapis pa naj končam s povabilom na film POGODBA, imenitnem satiričnem parodiranju na kung-fu filme znane filmske družine Hui, ki nastopajo kot igralci in režiser skupaj. POGODBA je zabaven film o zabavi na televiziji. Prav zanima me, kakšno mnenje boste imeli o tem filmu.

P. Sark

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Predsednik izdajateljskega sveta Franc Jerina. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Branka Novak, tehnični urednik Miro Leskovec, lektor Irena Lipovec. Številka žiro računa 50110-678-87486. Tisk Šolski center tiska in papirja, Ljubljana. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila davka od prometa proizvodov.

Filmski spored za november

- 2.-4. ameriški pustolovski NEMIRNA MEJA, režija J. Freedman, glavne vloge C. Bronson, B. Kirby.
- 3.-4. ameriška kriminalka SUROVI UDARCI, r. J. B. Harris, gl. vl. J. Woods, T. McIntire, K. Lenz.
6. zahodnonemški ljubezenski SALON ZA MASAŽO, r. K. Hohn, gl. vl. J. Karen, G. Schurka.
- 9.-11. mehiška kriminalka BARABE NA ASFALTU, r. R. Villalaser, gl. vl. A. Martin, A. Silvestre.
- 10.-11. angleški vojni VOHUN »ŠIVANKA«, r. R. Marquand, gl. vl. D. Sutherland, K. Nelligan.
13. ameriški triller MORILEC IZ SLUŠALKE, r. K. Viderhorn, gl. vl. L. Tues, J. J. Lee.
- 16.-18. italijansko španski zgodovinski SEDEM GLADIATORJEV, r. P. Lazaga, gl. vl. R. Harrison, L. Nusciak, L. Lorenzon.
- 17.-18. angleška kriminalka STRUP ČRNE MAMBE, r. T. Hooper, gl. vl. O. Reed, K. Kinsky, S. Miles.
20. ameriški pustolovski TARZAN, r. J. Derek, gl. vl. Bo Derek, R. Harris (predstavi ob 16. in 20. uril).
- 23.-25. hongkonški pustolovski VOJŠČAKI IZ SVETIŠČA KUNG FU, r. H. Jen, gl. vl. L. L. Jei.
- 24.-25. ameriška kriminalka NOČNI JASTREBI, B. Malmuth, gl. vl. S. Stallone, N. Davenport.
27. jugoslovanska komedija GREMO NAPREJ, r. Z. Šotra, gl. vl. D. Nikolić, E. Begović, B. Živojinović, D. Stojković.
- 30.-2. hongkonška komedija POGODBA, r. M. Hui, gl. vl. M. Hui, R. Hui, S. Hui.
- 1.-2. ameriška kriminalka STREL NI BIL IZBRISAN, r. B. de Palma, gl. vl. J. Travolta, N. Allen, J. Lightow.

KULTURNA KRONIKA

Z jubilanti dela. – KLI Logatec se ne odreče vsakoletni pozornosti, s katero počasti svoje delovne jubilate za zvestobo delovni organizaciji 20 ali 30 let. Jubilantov je bilo 30. avgusta 1984 polna avla osnovne šole »8 talcev«; 51 tridesetletnikov in 24 dvajsetletnikov. Jubilate je s priložnostnim nagovorom pozdravil direktor Franc Godina, ki je s predsednikom delavskega sveta podelil jubilatoma slovesna priznanja. V kulturnem programu so sodelovali učenci osnovne šole in Logaški oktet, ki mu je povezovalka programa namenila prenekatero pozornost; oktet uživa moralno in materialno podporo delavcev KLI že ves čas svojega obstoja.

Odprta vrata v prizidek zdravstvenega doma. – Na predvečer slovesnosti v počastitev občinskega praznika so se 14. avgusta 1984 odprla vrata v prizidek zdravstvenega doma v Logatcu. Na otvoritveni svečanosti, ki ji je prisostvovalo dobršno število Logačanov, je bil slavnostni govornik predsednik občinske skupščine Rudi Lipovec, sodelovali pa so še učenci osnovne šole »8 talcev« in Logaški oktet.

Maš

V času med oddajo materiala v tiskarno in izidom časopisa, je osnovna šola »8 talcev« prejela odgovor na protestno pismo, ki ga v celoti objavljamo:

ZVEZA SLOVENSKE MLADINE CELOVEC

Datum: 4. 10. 1084

P. n.
Osnovna šola »8 talcev«
LOGATEC

Spoštovani!

Zahvaljujemo se vam za vaše protestno pismo, s katerim ste podprli naš boj proti koroškemu Heimatdinštu. Težak je naš boj proti vsakdanjim asimilacijskim pritiskom desno-ekstremističnih in nemškonalističnih sil na Koroškem. Za to smo še bolj veseli, če nas v tem boju podpirajo tudi prijatelji iz matične domovine. Prosimo vas, da to pismo objavite tudi v vašem občinskem listu. Z željo za nadaljnjo sodelovanje vas tovariško pozdravlja

Marjan Pečnik l. r.
predsednik